

Είναι η «ιερή αγελάδα», ανόητε

Του Πάσχου Μανδραβέλη

Αυτές τις μέρες ακούγαμε από διάφορους να λένε ότι «δεν είναι η ΕΡΤ• είναι η Δημοκρατία, ανόητε». Εξ όσων διεμείφθησαν το βράδυ της Πέμπτης στο συμβούλιο των πολιτικών αρχηγών όλοι καταλάβαμε ότι δεν ήταν η Δημοκρατία. Δεν ήταν καν η ΕΡΤ που έλεγαν οι άλλοι. Διότι αυτά συμφωνήθηκαν: και η Δημοκρατία Ραδιοτηλεόραση θα ξεκινούσε να εκπέμπει άμεσα και το νέο νομοθετικό πλαίσιο θα περνούσε από τη Βουλή.

Αποδείχθηκε ότι βασικότερο όλων των προβλημάτων ήταν πόσοι από τους 2.900 θα απογαλακτιστούν από τον ιερό μαστό του Δημοσίου και αν οι συμβάσεις των υπολοίπων θα είναι τρίμηνες ή εξάμηνες! Ο

τόπος οδηγήθηκε σε μια κρίση πρώτου μεγέθους για 900 συμβασιούχους του Δημοσίου, ήτοι το 0,13% των υπαλλήλων του• αν οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο είναι 700.000 και δεν υπάρχουν ακατάμετρητοι και αμέτρητοι σε άλλες τρύπες, τις οποίες ούτε η εκάστοτε κυβέρνηση γνωρίζει.

Βεβαίως, είναι άσχημο μην έχει τα τρία μουσικά σύνολα η ΕΡΤ. Αν και υπάρχουν άλλες κρατικές ορχήστρες (συν τις υπόλοιπες που είναι επιδοτούμενες από το κράτος) σε μια ευημερούσα χώρα θα ήταν προτιμότερο να έχουμε πέντε μουσικά σύνολα της ΕΡΤ αντί τριών που υπήρχαν μέχρι χτες. Το ερώτημα όμως που θέτει πάντα η ζωή δεν είναι

στον χώρο του ιδανικού• τι θα θέλαμε. Είναι στη σφαίρα του πραγματικού• τι μπορούμε να πληρώσουμε. Και η πραγματικότητα είναι ωμή: ζούμε σε μια χρεοκοπημένη χώρα και κάτι πρέπει να κόψουμε. Μέχρι τώρα κόβαμε οριζοντίως μισθούς και συντάξεις. Κάποια

κρατικοποιείτο η «Ολυμπιακή»; Ακόμη και για τη συνέχιση του Οργανισμού Αποξήρασης της Κωπαΐδας υπάρχει μια καλή δικαιολογία: σύμφωνα με την περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας η λεκάνη της Κωπαΐδας αποξηράνθηκε πολύ και τώρα ο οργανισμός χρειάζεται για συ-

«ή». Σε μια χώρα υπό χρεοκοπία (επειδή ακριβώς τα τελευταία χρόνια λειτουργούσε με το «και»• μέχρι και αγροφυλακή αποκτίσαμε) απλώς πλήθυναν τα «ή».

Επίσης είναι κακό να χάνουν άνθρωποι τη δουλειά τους. Όμως ο κόσμος εξελίσσεται τόσο γρήγορα ώστε, σύμφωνα με τους ειδικούς, οι άνθρωποι που μπαίνουν τώρα στην αγορά θα αλλάξουν στον εργασιακό τους βίο επτά φορές δουλειά• δηλαδή θα απολυθούν επτά φορές. Μια έλλογη κοινωνία πρέπει να προετοιμασθεί γι' αυτό. Το σκεπτικό «σταματήστε τη Γη, για να μην κατέβει κανείς από το Δημόσιο» δεν λειτουργεί. Η στασιμότητα σε έναν μεταβαλλόμενο κόσμο

φέρει φτώχεια αντί πλούτο. Το θέμα είναι να προσαρμοστούν οι μηχανισμοί ώστε αφενός να υπάρχει αναγκαίο πλεόνασμα και αφετέρου να προστατευτούν οι άνθρωποι αντί να προστατευτούν οι θέσεις εργασίας. Να υπάρχει η αρωγή του κράτους στο ενδιάμεσο αυτών των επτά αλλαγών.

Το πρόβλημα είναι ότι με τη σημερινή τακτική ούτε οι θέσεις εργασίας προστατεύονται, ούτε οι άνθρωποι. Στην προσπάθεια διατήρησης κάθε σύμβασης με το Δημόσιο, θα χρεοκοπήσει η χώρα και μετα τους ιδιωτικούς θα απολυθούν μαζί και οι δημόσιοι υπάλληλοι. Τότε όμως ούτε αυτό το ευτελές επίδομα ανεργίας δεν θα μπορούμε να δώσουμε.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

στιγμή θα έπρεπε να κόψουμε και Δημόσιο. Δεν ξέρουμε αν η ΕΡΤ είναι η καλύτερη επιλογή, αλλά όσα ακούστηκαν για την ΕΡΤ τα ακούσαμε και για άλλους φοροδίατους μηχανισμούς. Ποιος θυμάται την αναγγελία των δεινών που θα ενέσκηπταν στη χώρα αν απο-

τονίσει το πότισμά της.

Μην παρεξηγηθούμε: στον χώρο του ιδανικού, στον οποίο υπάρχουν άπλετοι πόροι, μέχρι και οι εννιά δημόσιοι υπάλληλοι για το πότισμα της Κωπαΐδας είναι αναγκαίοι. Στον χώρο του πραγματικού όμως δεν λειτουργεί το «και», λειτουργεί το

Οι νεόνυμφοι του Μαξίμου

Καρτερός θανάσης

Ό,τι και να πεις, πάντως, του αξίζει ο Βενιζέλος του Σαμαρά και ο Σαμαράς του Βενιζέλου. Ενώ ο καημένος ο Κουβέλης, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που τόσο καιρό κατέβαλε, παρά τις υπογραφές που έβαλε, παρά τα άθλια μέτρα στα οποία συνέβαλε, είχε μια διαφορά ύψους και ήθους, αισθητικής, βρε αδελφέ. Που προκαλούσε μάλιστα κάποια αισθήματα οργής στις τάξεις των ακραιφνών βενιζελικών και των ακόμα πιο ακραιφνών σαμαρικών: Δεν μας παρατάς, ρε Κουβέλη.

Ορίστε, τους παράτσα, και πολλοί από αυτούς δεν κρύβουν τη χαρά τους. Ό,τι ήταν να δώσει το έδωκε εξάλλου στην υπόθεση της σωτηρίας μας και καιρός ήταν να αδειάσει τις καρτέκλες για να κάτσει κάνας άλλος. Και να περάσουμε επιτέλους από το -όσο και να πεις- ανώμαλο «τρίο» σε έναν γάμο της προκοπής, ευλογημένο από όλους τους θρήσκους των Μνημονίων και τους

Η ΑΥΓΗ

κουμπάρους των ΜΜΕ. Σαμαράς και Βενιζέλος, ένα ταιριαστό ζευγάρι στην επιχείρηση σωτηρίας της χώρας από τα αποτελέσματα μιας πολιτικής που υπηρετούν Σαμαράς και Βενιζέλος τριάντα και βάλε χρόνια.

Πάντως ότι ταιριάζουν οι νεόνυμφοι, ταιριάζουν. Πρώτα-πρώτα στην προσήλωσή τους στον σκοπό, που αγιάζει τα μέσα. Ο ένας έριξε την κυβέρνηση της Ν.Δ., ύστερα επανήλθε στη Ν.Δ., ύστερα τάχθηκε αναφανδόν κατά των Μνημονίων, ύστερα τάχθηκε πιο αναφανδόν υπέρ των Μνημονίων -και τελικώς κέρδισε το γέρας του Μαξίμου. Ο άλλος υπηρέτησε τον ύστερο Ανδρέα, ύστερα ασπάστηκε το σοσιαλι-

σμό του Σημίτη, ύστερα σπάστηκε με τον Γιώργο, ύστερα αποσπάστηκε στη φύλαξη της λίστας Λαγκάρντ -διεκδικεί συνεπώς με αξιώσεις το γέρας του Μαξίμου.

Ταιριάζουν επίσης στην αντιμετώπιση όσων έκαναν το λάθος να τους εμπιστευτούν. Ο Σαμαράς εξέφρασε με τον γνωστό ανατρεπτικό τρόπο την ευγνωμοσύνη του για τον πολιτικό του πατέρα Μητσστάκη. Ο Βενιζέλος έδωσε πριν από λίγο καιρό στον Λοβέρδο να καταλάβει τι εστί Βερίκοκο και προχτές στον Κουβέλη επίσης να καταλάβει τι εστί αγγούρι. Τον τελευταίο μάλιστα έβαλαν ένα χεράκι και οι δυο για να τον ξαποστείλουν στον κουβά. Με το ένα, με το δύο, με το τρία...

Μπορεί βέβαια ως ταιριαστό ζευγάρι να μην τους εμπιστεύονται οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ. Τους ευλογεί όμως η Μέρκελ, κι αυτό είναι που έχει σημασία. Ως εκ τούτου, να ζησει η νύφη κι ο γαμπρός...

Οι φίλοι μας

Άριστος Μιχαηλίδης

Οι πολλά υποσχόμενες σχέσεις του Προέδρου Αναστασιάδη με τους Ευρωπαίους πρωταγωνιστές (και δανειστές) δοκίμαστηκαν αυτή την εβδομάδα, για πρώτη φορά μετά τα χαστούκια του κουρέματος και αποδείχτηκαν φρούδες. Όπως και η πολιτική προσέγγισης τους, που επιχειρήθηκε δια της γνωστής επιστολής του.

Οι Ευρωπαίοι έλαβαν την επιστολή Αναστασιάδη, αυστηρή και γεμάτη αγωνιώδεις εκκλήσεις, πριν από δέκα μέρες, την φύλαξαν στα συρτάρια τους και προχτές, παραμονή του Γιούρογκρουπ, φρόντισαν να διαρρεύσει στη Φαϊνάνσιαλ Τάιμς, μαζί με δηλώσεις ανώνυμων αξιωματούχων, που προειδοποιούσαν ότι δεν υπάρχει πιθανότητα να επανεξεταστεί το Μνημόνιο της Κύπρου και καλά κάνει ο Αναστασιάδης να κόψει τις επιστολές και να εφαρμόσει κατά γράμμα αυτά που συμφώνησε. Προετοίμασαν το κλίμα και όταν πήγε στη Σύνοδο ο υπουργός Οικονομικών, ο πλήρους αυτοπεποίθησης Χάρης Γεωργιάδης, τον πέρασαν από τα μαρτύρια των παιδών εν

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

καμίνω. Άσε, που κι εδώ, άρχισαν διάφοροι φωστήρες της πολιτικής μας ανεπάρκειας, να εμφανίζονται στις τηλεοράσεις και να δηλώνουν ότι οι Ευρωπαίοι οφείλουν να διαγράψουν τα €9,6 δισεκατομμύρια του ELA, που δόθηκαν στη Λαϊκή και φορτώθηκαν στην Τράπεζα Κύπρου και τελικά γονάτισαν όλη την οικονομία. Αυτά, που κατά δήλωση του διοικητή της Κεντρικής τα έπαιρναν γιατί είχαμε προεκλογική περίοδο κι έπρεπε να κρατήσουν ζωντανή τη Λαϊκή μέχρι να περάσουν οι εκλογές.

Λοιπόν, βρισκόμαστε στα Τάρταρα κι ακόμα συνεχίζουμε τους λαϊκισμούς για να κοροϊδεύομαστε μεταξύ μας. Θα διαγραφούν τόσα δισεκατομμύρια (ή ακόμα και θα υπάρξει κάποια διευκόλυνση για να αποσυμφωρηθεί και να μην καταρρεύσει η Τράπεζα Κύπρου)

επειδή το λέει ένας βουλευτής στην τηλεόραση ή επειδή έστειλε επιστολή ο Πρόεδρος στον Ντράγκι και του λέει εσύ φταις που τους τα έδινες κι όχι αυτοί που τα έπαιρναν επειδή είχαν εκλογές.

Μα, πού είναι οι φίλοι του Προέδρου μας, που έτρεξαν στη Λεμεσό να τον ευλογήσουν παραμονές εκλογών; Φυσικά, δεν υπάρχουν φίλοι σε αυτές τις υποθέσεις (μείς το ξέρουμε και το λέγαμε και του προηγούμενου, διότι κι εκείνος όπου γύριζε το βλέμμα του είχε φίλους κολλητούς!), αλλά δεν πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον σοβαρές πολιτικές και ικανά στελέχη να τις εφαρμόσουν; Θα λύσουμε τα προβλήματα μας άμα κοροϊδεύουμε τους εαυτούς μας; Χωρίς σοβαρότητα, χωρίς προετοιμασία, χωρίς συντονισμό, χωρίς συμβά-

ΣΤΗΝ ΚΟΨΗ του ξυραφιού κινείται η πολιτική ζωή της χώρας. Μετά την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ, η νέα δικομματική κυβέρνηση βρίσκεται ήδη αντιμέτωπη με ένα βουκό προβλήματα, έχοντας μικρότερη πλειοψηφία στη Βουλή και πολύ μεγαλύτερη πίεση από την τρόικα.

ΑΝ ΚΑΙ η ΔΗΜΑΡ δεν ξεκαθάρισε πλήρως τι θα κάνει με τη νέα κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, οι αόριστες αναφορές, ότι θα στηρίζει οτιδήποτε θεωρεί θετικό υπέρ των μεταρρυθμίσεων, προϊδεάζουν ότι ο άλλοτε κυβερνητικός πυλώνας θα λειτουργεί ως ένα είδος πολιτικού «μπαλαντέρ», που θα ψηφίζει κατά βούληση και με γνώμονα τουλάχιστον να μη γίνουν άμεσα εκλογές!

ΠΑΝΤΩΣ, μπορεί η ΔΗΜΑΡ να ανακουφίστηκε από την εξέλιξη αυτή, καθώς κορυφαίοι υπουργοί της θα έπρεπε να χρεωθούν άμεσα τις απολύσεις και τη διαθεσιμότητα χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων, ωστόσο θα πρέπει σύντομα να ξεκαθαρίσει τη θέση της και να αποφασίσει με «ποιους θα πάει και ποιους θα αφήσει».

ΟΙ ΑΛΛΟΙ δύο κυβερνητικοί εταίροι, σφικταγκαλιασμένοι πλέον σε κοινή πορεία, ετοιμάζουν πυρετωδώς την επικαιροποιημένη προγραμματική συμφωνία τους, αλλά λογαριάζουν χωρίς τον... Ξενοδόχο. Στην προκειμένη περίπτωση, τους δανειστές και τις απαιτήσεις τους από τις διαπιστωμένες πλέον σοβαρές αστοχίες του προγράμματος. Εχουμε και λέμε: το δημοσιονομικό κενό, λόγω υστέρησης εσόδων, τρύπας στον ΕΟΠΥΥ κ.ά., αγγίζει τα 2,5 δισ. ευρώ και η ανάγκη να ληφθούν νέα μέτρα ίπταται ως φάσμα πάνω από την κυβέρνηση. Το τεράστιο, ύψους 23 δισ. ευρώ, έλλειμμα στα ασφαλιστικά ταμεία αυξάνει τις ωμές πιέσεις της τρόικας για νέες οριζόντιες μειώσεις κατά 10% σε όλες τις συντάξεις. Το σχέδιο ήδη συζητείται στο υπουργείο Εργασίας.

ΑΛΛΑ σε αδιέξοδο κινδυνεύουν να βρεθούν και οι περίφημες αποκρατικοποιήσεις, καθώς διαπλοκή και ομάδες συμφερόντων πιέζουν την κυβέρνηση και μπλοκάρουν τις διαδικασίες. Και φυσικά, η μεγάλη μάχη για την ΕΡΤ, που τώρα μόλις ξεκινά, με τους εργαζομένους να απορρίπτουν τα τηλεσίγγραφα του Γ. Στουρνάρα και να αρνούνται να φύγουν οικειοθελώς από το Ραδιομέγαρο.

Ο ΒΙΟΣ της νέας δικομματικής κυβέρνησης είναι γεμάτος αγκάθια. Όσοι επενδύουν σε μελλοντικές επιτυχίες, μάλλον θα πρέπει να περιμένουν πολύ.